

358.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 8 kwietnia 1927 r.

o wydziałach i urzędach śledczych.

Na podstawie art. 5, 8 i 42 ustawy z dnia 24 lipca 1919 r. o policji państwowej (Dz. P. P. P. № 61, poz. 363) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 lutego 1924 r. o reorganizacji komend okręgowych policji państwowej (Dz. U. R. P. № 114, poz. 1014) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy niektórych komendach powiatowych policji państwowej i komendach miast wydzielonych będą w miarę potrzeby tworzone wydziały śledcze, a przy komendantach wojewódzkich urzędy śledcze.

§ 2. Wydziały śledcze są częścią składową komend, przy których są utworzone i podlegają kierownikom tych komend.

Urzędy śledcze podlegają komendantom wojewódzkim, przy których są utworzone.

§ 3. Wydziały śledcze są tworzone i kasowane w miarę potrzeby zarządzeniami Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Służbowy teren działania wydziału śledczego z reguły pokrywa się z terenem działania właściwej komendy. Jednak Minister Spraw Wewnętrznych władny jest ten teren określić odmiennie.

Teren działania urzędu śledczego pokrywa się z terenem działania komendanta wojewódzkiego policji państwowej.

§ 5. Zadaniem wydziału śledczego jest zapobieganie przestępstwom i ich dochodzenie.

Zadaniem urzędów śledczych jest instruowanie i koordynacja czynności wydziałów śledczych i innych jednostek policyjnych na terenie województwa w zakresie służby śledczej oraz czynności rejestracyjno-pościgowe, a w szczególnie ważnych wypadkach również dochodzenie przestępstw.

§ 6. Funkcjonariusze służby śledczej prowadzący dochodzenia przestępstw pozostają w tym zakresie w bezpośredniej zależności od władz sądowych i prokuratorskich stosownie do odpowiednich przepisów ustaw postępowania karnego.

§ 7. Szczegółowe przepisy o organizacji i urzędowaniu wydziałów i urzędów śledczych ustali w ramach niniejszego rozporządzenia Komendant Główny Policji Państwowej.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z tą chwilą tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1926 r. o organizacji urzędów śledczych (Dz. U. R. P. № 82, poz. 455) i wszystkie przepisy sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

359.

Rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 9 kwietnia 1927 r.

zmieniające §§ 2 i 3 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 września 1926 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 556).

Na mocy §§ 2 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 56, poz. 574) oraz art. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1926 r. dotyczącej przedłużenia mocy obowiązującej tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. № 62, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragrafy 2 i 3 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 7 września 1926 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 95, poz. 556) otrzymują brzmienie następujące:

„§ 2. Korzyści majątkowe, osiągnane przy czynnościach kredytowych, wyszczególnianych w wykazach w myśl poprzedniego paragrafu, nie mogą przekraczać 13⁰/₀ w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych, oraz nie obejmuje prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednakże nie może przekraczać 1/4⁰/₀ kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu salda i pozycji frankowanych. Przy pożyczkach na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 13⁰/₀ w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizji od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 2⁰/₀ miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów, zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy, przewidziane § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać daty 1 czerwca 1927 r.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po jego ogłoszeniu. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 28 lutego 1927 r. o zmianie §§ 2 i 3 rozporządzenia z dnia 7 września 1926 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. № 22, poz. 173).

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*